

gjennemøltet ved denne ene Methode; men Kjøbenhavn staaer jo udsøndret. Med andre Ord: Det gaaer virkelig ikke an at antage, at Grundloven har villet en Gjennemførelse af dette Forholdstalsprincip med Tilfødsættelse af alle andre modstaaende Anstuelser eller andre Hensyn, locale, geographiske og historiske; det er ikke Grundlovens Mening. Grundloven har, ved at opstille Bornholm, Færøerne og Kjøbenhavn som særskilte Valgkredse, virkelig vist, at der er Andet at tage Hensyn til end til denne Forholdstalsvalgmaade. Naar jeg nu seer paa det ærede Medlems Forslag, som det foreligger, saa siger jeg altsaa: Om det er rigtigt eller ikke, om der er Grund til at gaae ind derpaa eller ikke, maa bedømmes efter en saadan mere afsidig Overveielse af de Principer, der ere nedlagde i Grundloven, og da forekommer det mig, at det er i afgjort Strid med Grundlovens Bestemmelse, forsaavidt man dog maa finde en Tanke i alle Ting, — og der er virkelig en Tanke deri; jeg veed, at det er en Tanke, som det ærede Medlem misbilliger, men Tanken er deri, — den Bestemmelse nemlig, hvorefter Bornholm og Færøerne skulle danne særegne Valgkredse. I Strid med denne Tanke er det, naar man slaaer Lolland-Falster sammen med Sorø og Præstø Amt, og jeg har ogsaa hørt flere Medlemmer udtale, at det slet ikke stemte med Ønskerne hos Beboerne af Lolland-Falster, saaledes at blive slaaede sammen med Syd-Sjælland. Det er, troer jeg, fremdeles i Strid med Beboernes Ønsker, naar man vilde danne saa store Kredse som dem, der af den ærede Landssthingsmand ere foreslaaede som 7de og 8de Kreds, navnlig den 7de, som skal have 10 Repræsentanter. Det ærede Medlem siger, at Ingen derved vil tabe Noget, men at der vil vindes noget Ngt. Dertil er at bemærke, at det er Noget, som hverken han eller jeg egentlig kan afgjøre; thi det afhænger af, i hvilken Grad man i den nærmeste Fremtid — jeg taler ikke om en ubestemt Fremtid, men om den nærmeste, — saa at sige forstaaer hinanden til Brug af en saadan Valgmaade, naar man forlader de Valgkredse, til hvilke man er vant, og hvori man nu har arbejdet siden 1849. Jeg skal gjerne indrømme det ærede Medlem, at det i og for sig ikke er saa overordentlig

lang en Tid fra 1849 til 1867; men naar der spørges om vor constitutionelle Erfaring, saa er det dog den længste, vi overhovedet kunde have, og altsaa har det dog virkelig Noget at betyde. Men for at vise, hvorvidt dette Spørgsmaal, om Folk forstaae hinanden og altsaa ere skikede til at arbejde sammen, har nogen Betydning, vil jeg følge det ærede Medlem. Han netop bruger ofte det Slags Midler til at anstueliggjøre en Sag, ved nemlig at stille Sagen paa Spidsen; det ærede Medlem veed jo iøvrigt ligesaa godt som jeg, at man saa maa slaae Noget af, naar man kommer til de virkelige Tilfælde. Jeg vil altsaa udføre min Tanke saaledes, at Enhver vil see, at her er et Moment, som man ikke kan see bort fra. Lad os tænke os, at der var en Telegraphforbindelse mellem Island og Sjælland, og lad os tænke os, at der fra Island valgtes Medlemmer til Rigsdagen; der var altsaa paa sigt Intet til Hinder for, at man havde en Kreds, der omfattede Island og Sjælland. Men nu vil jeg spørge, om Noget vilde sige, at Island og Sjælland med Lethed vilde kunne enes om, hvilke Candidater der efter Forholdstalsvalgmaaden skulde opstilles til Landsthinget. Det er aldeles indlysende, at det vilde de ikke kunne, fordi man just ikke er vant til den Art af politiske Combinationer, og saaledes gaaer det ogsaa ove i Syland. De Kredse, der nu ligge fer, forekomme mig ikke at frembyde saadanne Mangler, at der er Grund til en saa voldsom Behandling af dem som den, der her er foreslaaet. — Med andre Ord: Jeg kan ikke erkjende, at der er Spørgsmaal om at fyldestgjøre et Grundlovsprincip ved det af det ærede kongevalgte Medlem stillede Forslag; hvis det var saaledes, saa vilde jeg gjøre, hvad jeg kunde, for at fyldestgjøre dette Princip, men jeg troer, at den nuværende Tingenes Tilstand langt snarere stemmer med det, Grundloven virkelig har tænkt sig, i alt Fald med det, som de have tænkt, der i sin Tid omsider enedes om Grundloven, og derfor troer jeg, at man staaer frit ligeoverfor dette Forslag. Dersom f. Ex. Beboerne af Lolland-Falster, dersom Syderne, dersom Beboerne af 7de og 8de Kreds ønskede denne Deling, saa skulde jeg med Fornøielse stemme derfor; men efter Alt, hvad jeg